

ח"כ אורה נמיד מספרת את סיפור נסיעתה לפאריס לכינוס עם אנשי אש"ף, מסבירה את לבטיה לפני הנסיעה ובזמן שהותה בפאריס, ומדוע החליטה שלא להשתתף בפגישה הישירה עם אנשי אש"ף

„נסעתי לפאריס בגלל הטירוף שבו הייתי“

תכן שהבחירות לתפקיד מז"כ"ל מיפלגת העבודה יעמעמו קצת את הזרקור המאיר את נסיעתה של ח"כ אורה נמיד לפאריס. יתכן שכאשר החליטה לשקול, כי יום שובה ארצה, להציג את מועמדותה לתפקיד המזכ"ל, השכיחה

כל-כך גבוה „למרות" שהיא אשה, ולא „בגלל" זה. יש בדבריה של נמיד התמרמרות מוצדקת על מ"קומן של הנשים במפלגת העבודה, ובפוליטיקה הישראלית בכלל. מיקומה הגבוה ברשימת המ"פ-לגה לכנסת, שהוכיח את הפופול-

רות-הכנסת אורה נמיד ושולמית אלוני. הארבעה נסעו לפאריס לכינוס שדן בסיכסוך הישראלי-פלסטיני, מתוך ידיעה שאחד הפורומים בו נועד להפגוש ישראלים עם מל"סטינים, נציגים רשמיים באש"ף.

מיפלגת העבודה. אמרו שאש"ף צריך היה להתייחס ביתר כבוד והערכה לארבעת חברי הכנסת, שהיו מוכנים להפיר את החוק. המסנגרים על אש"ף טענו ש"האירגון שלח לכינוס נציגים הש"וים בדרגתם לשליחים הישראליים. שהמועצה הלאומית-הפלסטינית מקבילה לכנסת, ולכן חברי המועצה מקבילים לחברי כנסת, ושי אין שום סיבה לשלוח מישהו בדרגת ג"ר, כדי לפגוש מישהו בדרגת חברי כנסת. טענו גם שהתמרמרות הישראלים על הורדת הדרג, כביכול, אינה במקום. שהיא מוכיחה שגם הישראלים המתונים ביותר, המוכנים להידבר עם אש"ף, שבו יים עדיין בכבלי הכיבוש, והם רוצים להכתיב לאש"ף את נציגיו להידברות ולפגישות.

אני מאוד פעילה בו, ומעולם לא בדקתי את היוזמה. מה היית צריכה לבדוק, שלא בדקת? מה מסתתר, מי מארגן. לפני יותר מחודש היתה אלי פנייה. אז היו סיכויים שאהיה חברה בממשלה, ואמרת שאם אהיה שרה, לא אבוא. כשגודע לי שאני בחוץ, הורעתי שאני נוסעת. קיבלתי תוכנית, שהיתה מורכבת מארבעה מיפגשים במשך יומיים. שלר"ה מיפגשים לא נראו לי כעיתיים. המיפגש הבעייתי היה מיפגש השולחן העגול, שבו היתה צריכה להיות הידברות בין הישראלים לאנשי אש"ף. ידעתי שהמיפגש הוא כעיתיי עבר רי.

את מדברת באופן ספציפי על עצמך?

כן. מצביי היה לגמרי שונה מזה של כל שאר חברי הממשלה. ואני רוצה לציין שבין חברי הממשלה לא היתה התייעצות. לפני נסיעתי קיימתי התייעצויות קודמתיות עם הדרגים הבכירים של אנשי המיפגש בארץ. קראתי גם את

מאת ענת סרגוסטי

פסקהדיון של השופטת הרסה כדעיתו במיפגש משתתפי המיפגש ברומניה, ומכחינת מיפלגת העבודה התייעצתי עם שלמה הילל.

למה דווקא איתו? אנחנו בידירות אישית רבה, והוא מייצג את הקבוצה הניצית של המ"פ-לגה.

הכנתי שלגבי החוק אפשר להיוזר, כשאין מגע ישיר.

ואת לא מתכוונת רק ללי-היצת יד?

לא רק לחיצת יד — גם לשבת בי אותו החדר ולנהל שיחה זה מגע ישיר. ולי יש בעייה עם החוק, ובעייה עם המדיניות של מיפלגת העבודה. המ"פ-לגה היא ביתי, כל עוד לא החלטתי אחרת, ואני לא מתכוונת להחליט אחרת. ריעותי מעולם לא היו סוד, אבל תמיד הלכתי עם הקו שהתקבל כהכר"ע רבמקסיטי.

מבחינה מיפלגתית לא לאלוני ולא לצבן היתה בעייה, כי הקריאה למגעים עם אש"ף נמצאת במצע המיפלגות שלהם. ולובה אליאב נמצא במעמד אחר. יש לו מעמד מיוחד במגעים שלו עם אנשי אש"ף, ראשית משום שהוא היה בין חלוצי המגעים, וגם משום ש"ניהל את המגעים בנוגע לשבויים שלנו. לי לא היה לא זה ולא זה. בשלב הראשון היתה הרשימה של

כך או כך — אורה נמיד לא נטלה חלק בפורום, שאמור היה להיות שולחן עגול, והיה לבסוף שולחן מלבני. בארץ נוצר הרושם שנמיד התקפלה ברגע האחרון, ושכך שיחקה לידיהם של אנשי-הימין, שיכלו לנפח בכך שאפילו היונה שביונה במפלגת העבודה לא הייתה מוכנה להיפגש עם נציגי אש"ף.

מדוע נסעת לפאריס?

קודם כל, אני רוצה להבהיר שאני בעד מגעים עם אש"ף, ואני חושבת כך כבר הרבה שנים. אני חושבת שהיום התנאים מאוד השתנו מבחינת ישראל. ואני מתכוונת קודם כל להצהרות של ערפאת. ומה שחמור יותר, לדעת השוללים את המגעים, זה ההכרה של ארצות-הברית באש"ף. ועל ההכרה הזאת התנהל משא ומתן ממושך בין ערפאת לאמריקאים, עד שהוא השביע את רצונם במסיבת העיתונאים בלונדון.

הנושא השני הוא שארצות-הברית קיבלה את ההפרדה בין טרור לבין הי"איתפארה. אני הייתי נוכחת בכמה מיפגשים עם אנשי אש"ף לפני שחוקק החוק. צר לי שהחוק חוקק דווקא כאשר אמתנו, מיפלגת העבודה, היינו בחימום לה. האופן שבו התקבל החוק בכנסת זו טרגדיה של כמה טעויות, ביניהן חוסר שימת-לב ואיחור-הרכבת. הדרך בחזרה היתה בלתי-אפשרית.

היו לנו הרבה דיונים בסיעה, ומיפ"לגת העבודה מאוד חצונית בתוכה. ר"אחרי שהתקבל החוק, מאוד הקפדתי שלא לעבור אותו, ולא הייתי היחידה. בכינוס שהיה בכריסל אמרו לי שיש שני שגרירים של אש"ף שרצו להיפגש איתי, ואמרת שלא סביר בעיניי לעבור על החוק. עדי היום, כל נסיעותי לחו"ל למיפ"גשים מסוג זה היו ביוזמת „המרכז הי"איתפארה" לשלום כמיוזר התיכון", שי

אורה נמיד ולובה אליאב בלוד, בשובם מן הכנסת, לא נסעתי כדי לחטוף ארבעה ימ"בינו בפאריס

עוד לפני צאתה של הממשלה את ישראל קמה בארץ, ובעיקר בי-כנסת, עקקה. היו שדרשו למנוע את צאתה, היו שניצו וצעקו. בעיתונים פורסם שאש"ף ישלח לכינוס שני נציגים בכירים — הא"ל אל-חסן, הממונה על קישרי-החוץ של המועצה הלאומית-הפלסטינית, ובסאם אבו-שריף, דוברו של יאסר ערפאת.

ואז, כשהתחילו הדיונים במ"פ, ריס, התברר שאלי-חסן לא יקח בהם חלק, וכי הנציג הבכיר של אש"ף בכינוס הוא הד"ר נביל שעת, חבר בכיר במועצה-הלאומית-הפלסטינית, שרבים מן הישראליים לא שמעו את שמו, למרות שהאיש נושא בתפקיד חשוב ומקורב מאוד ליאסר ערפאת עצמו. המקטרגים טענו שאש"ף מזלזל בממשלת ישראל, שאין הוא מייחס חשיבות מספקת לבואם של חברי-כנסת מיפלגות ציוניות, נבעיקר של חברי-כנסת מ-

ריות שלה ואת רצינות עבודתה, לא עמד לה כאשר סידר שימעון פרס, יו"ר-המיפלגה, את רשימת השרים לממשלת-האחדות החדשה. היא לא נבחרה לתפקיד שרה, אולי דווקא בגלל היותה אשה, כי

יש לי בעייה עם החוק, ובעייה עם המדיניות של מיפלגת העבודה

קצת את החלטתה להשתתף בכינוס ביחד עם אנשי אש"ף. ויתכן שדווקא בגלל זה יתמקד העניין המיפלגתי והציבורי בה ובדרכה המדינית, השונה מזו של חלק מחבריה למיפלגה, וממדיניות המיפלגה.

עד לפני שבועות אחדים היתה אורה נמיד כמעט-שרה. היום היא כמעט-שרה-לשעבר. עד לפני ימים אחדים היתה מועמדת מוסכמת לתפקיד יו"ר ועדת העבודה-והרוחה של הכנסת, שאותו מילאה בשנים האחרונות בנאמנות, בחריצות ובדבקות ראויים להערכה. עכשיו היא גם מועמדת לתפקיד מזכ"ל מיפלגת העבודה.

כשבחרה מיפלגת העבודה את מועמדיה לכנסת ה-12, וזה לא היה כל-כך מזמן לפני קצת יותר מחצי שנה, נבחרה נמיד למקום השני אחרי „מיוחסים" שלא עמ"דו לבחירה. היא אמרה אז, וארימרת גם היום, שנבחרה למקום